FASİKÜL 13 – SAYFA 1

Çeviri: Anita Tatlıer

BİZ BARIŞI SAVUNUYORUZ

"Yurtta sulh, cihanda sulh"
Kemal Atatürk

Ulusların siyaseti ekonomik çıkarlar sürecinin yanısıra, daha genel anlamda, bu ulusların Tarihte kendi yarattıkları yaşam sürecini, Savaş ya da barışı da açıklar: bugüne dek tüm siyasetin ulaştığı ikilem de işte budur.
Fakat bugün tüm siyaseti arzu edilir tek Sonuca: Barışa yönlendirmek için az çok iyi çizilmiş bir teşebbüs, az çok genel bir çaba mevcuttur.
Bu çabanın her ülke için neyle sonuçlanacağı henüz kesin değildir; fakat hiçbir şekilde şüpheye yer bırakmayan husus, kamusal hayatımızın bütün ekonomik, sosyal ve siyasi faktörlerinin oybirliğiyle Barışa yöneldiğini ilan etmenin mutlak hakkımız olduğudur.
Kemalist Türkiye, ki onbeş yıl önce yıkık ve sistemli biçimde fakirleştirilen bir imparartorluğu ve umutsuz ve kaynakları tükenmiş bir halkı devraldı – çözülmekte olan Osmanlı İmparatorluğu – daha başından itibaren bu ulusu manevi ve maddi açısıdan yüceltme, kendisini özgür ve mutlu kılma ve bunu modern bir kültür ve teknikle olduğu kadar iyi bir temele dayanan ulusal bir ekonomiyle donatma görevini üstlendi.
Yeni Türkiyeyi ve bunun siyasi eğilimini anlamak dolayısıyla ancak bu vazgeçilmez kriterden kesinlikle yararlanma koşuluyla mümkün olur.
Böylece, "Kemalist Türkiye" ismini taşıyan bu incelemenin herhangi bir sayfasında durun; burada ne dışarıya dönük emperyalist ya da irredantist bir eğilimin ifadesini ne de kendi sosyal yapımızın herhangi bir kusurluluğunu gizlemeye yönelik herhangi bir propagandayı bulabilirsiniz. Fakat burada, geride kalmış bir üretim sisteminden modern bir üretim sistemine geçerek gerçekleştirilen ileriye doğru yürüyüşü, yabancı bir bilimden ödünç alınan görüşlerin kolektif olarak terk edilerek pozitif araştırmalarla verimli ve yerli bir bilimin geliştirilmesini, bütün bir ülke tarafından organik ve etkin sosyal bir yapıya doğru adım adım gerçekleştirilen bir devrimi bulacaksınız.
Bu nedenle güncelde Türkiyeyi ve Tarihinin bu döneminde içinde bulunduğu yaşam sürecini tanımlayan başlıca etmen işte budur –sürekli gelişmeye yönelik bir çalışma-
Fakat, çalışan bir ulus, tıpkı bir birey gibi, güvenlik ve barışa ihtiyaç duyar.
Dünyanın çeşitli ulusları tarafından ifade edilen varış arzularını incelemek ve bu arzuların barındırdığı düşünülen samimiyet payını belirlemek burada bize düşmez. Buna rağmen, bizim tanımlamamız ve tamamen açığa çıkarmamız gereken, Türkiye'nin izlediği bütün maddi ve manevi amaçların nihai ifadesinin sadece kendi "barışa bağlılığında" billurlaşan bilinçli özleminden ibaret olduğudur.
Türk milleti ki eskiden kendi ahlaki ve maddi hakimiyetini üç kıtaya yayabilmek için ordularının gücünden faydalanmıştı, bugün kendi güçlerini ve canlılığını kendi kişiliği ve kendi maddi manevi varlığının yeniden yapılandırılması ve tamamlanması eserinde kullanıyor. Öyle ki söz konusu güçler güncelde ATATÜRK Türkiyesi tarafından türk milliyetçiliğinin kültürel ve insani davasının hizmetine sunulmaktadır.

İşte bu nedenle, hakkıyla, kemalist siyasetten dünyada savaş-sonrası en yararlı ve en Barışa yönelik siyaset olarak söz edebiliriz.
Böylece, inceleme değil de sadece şu son onbeş senenin diplomatik belgelerini gözden geçirmenin bile tek başına, savunduğumuz tezin doğruluğunu kanıtlamaya yeteceğini umuyoruz. Fakat bunun için kesinlikle bu denli yakın bir tarih olsa bile fazla geriye gitmeye de gerek yoktur. Çünkü Türkiyenin, başından bugüne dek, Boğazlar Konusunda benimsediği davranış, Ülkemizin –tüm İnsanlık için kutsal-

bir davaya, en büyük İyilik: Barışa bu sarsılmaz bağlılığının en yakın ve aynı zamanda en çarpıcı kanıtı değil midir?